

عنوان مقاله:

بررسی عوامل موثر بر پیاده مدار کردن کوچه ها جهت ارتقاء تعاملات اجتماعی نمونه موردی محله امامزاده بحیبی و گیشا - تهران

محل انتشار:

همایش بین المللی معماری عمران و شهرسازی در آغاز هزاره سوم (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

مریم مجیدی - کارشناس ارشد معماری منظر

آریتا نیک پی صومعه سرایی - کارشناس ارشد معماری منظر

خلاصه مقاله:

امروزه اغلب فضاهای عمومی شهری، به دلیل افزایش بی رویه وسایل نقلیه و وابستگی الگوی زندگی شهری به آنها، به شدت تحت سلطه ماشین درآمدی است. شکل گیری و توسعه اغلب فضاهای شهری، خیابانها و حتی کوچ ها، در شهرهای جدید ایران، بر مبنای مقیاس سواره و مسائل مربوط به ترافیک است، این در حالیست که کوچه ها جزئی جدانشدنی از زندگی پیاده در شهر میباشند و به همراه فضاهای پیرامونی خود در گذشته نمود بارزی از محله های کوچک شده با پیوند های عمیق همسایگی بودند که نشان از پیاده مدار بودن آنها داشته است. سباط ها، فرورفتگی ها و پیر نشین های آن فضاهایی برای تامل و مکث شهروندان بوده و زندگی در آنها جریان داشته است. ولی امروزه کوچ ها یکی از فضاهای فراموش شده در محیط های شهری م یباشند و به دسترسی های صرفا خدماتی تبدیل شده اند و تعاملات اجتماعی گذشته در آنها دیده نم یشود. کوچ ها با ویژگی بها و مشخصه های هویتی مخصوص به خود دارای پتانسیل های خاصی می باشند، که از مهم ترین آنها افزایش پیاده مداری در شهر می باشد. کوچ های پیاده مدار، کوچ های ایی انسان مدار م یباشند که در آن الویت با حرکت انسان در فضا و برقراری تعاملات اجتماعی وی م یباشد. از عوامل تاثیر گذار بر پیاده مدار کردن کوچ ها م یتوان به فاکتورهایی نظیر کیفیت فضایی و زیبایی، امنیت و برقراری تعاملات اجتماعی اشاره نمود

کلمات کلیدی:

کوچه های پیاده مدار ، تعاملات اجتماعی ، امنیت ، کیفیت فضایی و زیبایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/414004>

